

Za všetko môžu belosi?

Mikuláš Hučko

12. augusta 2020 + Spoločnosť

Taliansky univerzitný profesor *Daniel Giglioli* zdôrazňuje, že „**kto je obeť, je hrdina našej doby, pretože byť obeťou dáva prestíž**, vzbudzuje záujem a uznanie, ale na druhej strane chráni pred akoukoľvek kritikou, garantuje nevinu bez akýchkoľvek pochybností. Veď ako by mohla byť obeť za niečo vinná a skutočne nie byť za niečo zodpovednosť? Ona nič neurobila, JEJ bolo ublížené.“

Douglas Murray hovorí, že ľudia neraz paradoxne vyhľadávajú útlak a chcú byť obeťami, napríklad preto, aby si vydobyli isté výhody. Mimochodom, je to osvedčená a taktika moslimov, ktorí sa v prvom rade vždy a všade najviac sťažujú v hostiteľských krajinách (na rasizmus, islamofóbiu, jedálny lístok...) bez ohľadu na to, či sú vo Francúzsku, Belgicku, Nemecku alebo na Slovensku.

Buduje sa tu skutočná ideológia obeť, stratégia ustavičnej lamentácie, **ktorá rozdeľuje spoločnosť na a priori nepriateľské tábory: vinných a nevinných, obeť a ich mučiteľov.**

Rod Dreher takýto „triedny“ prístup ilustruje príkladom z bolševickej revolúcie:

V roku 1918 Lenin rozpútal červený teror, vyhladzovaciu kampaň proti tým, ktorí odporovali bolševickej moci. Martin Lačis, riaditeľ tajnej polície na Ukrajine, dal svojim agentom tieto pokyny: „*Keď chcete vedieť, či sa obvinený búril proti Sovietom zbraňami alebo slovom, nepozerajte sa do zložky s inkriminujúcimi dôkazmi. Namiesto toho sa ho spýtajte, do ktorej triedy patrí, aký má pôvod, aké vzdelanie, aké zamestnanie. Toto sú otázky, ktoré určia osud obvineného. Toto je význam a podstata červeného teroru.*

Dnes každá verejná diskusia je vyjadrovaná v termínoch obeť a ich mučiteľov. Ženy sú obeťami mužov, černosi obeťami belochoch, homosexuáli obeťami heterosexuálov, zdravotne postihnuté osoby obeťami zdravých, potomkovia pôvodných obyvateľov obeťami dobyvateľov pred mnohých stáročí, imigranti obeťami domáceho obyvateľstva atď.

Keďže túto taktiku mimoriadne úspešne využíva homolobby, ktorej denným chlebom je bedákať nad homofóbiou či transfóbiou a takto upútať na seba pozornosť, získavať uznanie a peniaze od sponzorov, môžeme si byť istí, že odhaľovanej homofóbie bude len pribúdať.

Podľa tejto ideológie svet bol a je továrňou produkujúcou obeť. Prvýkrát žijeme v schéme ozajstnej kultúry *viktimizácie*, ktorá silne živí seba-nenávisť súčasného západného ľudstva. Otázka pravdy sa zahmlieva, lebo nie je dôležitá: **v kultúre viktimizmu ten, kto získa status obeť, sa stáva imúnnym voči akejkolvek kritike.** Obeť sa odpúšťa všetko a akákoľvek diskusia s racionálnymi argumentmi je zakázaná.

Na tom sa priživujú aj „antirasisti“, ktorí majú životný záujem na tom, aby problém rasizmu pretrvával, ba sa vyhrocoval. Ako píše Douglas Murray v knihe „Zvláštna smrť Európy“, *Keď („antirasisti“) po čase*

začali získavať väčší vplyv a prístup k finančným zdrojom, uvedomovali si, že sa im to podarí len vtedy, **ak problém bude pretrvávať**. Následkom toho sa časom diskriminácia ukazovala horšia, ako v skutočnosti bola – žiadali sa teda tvrdšie opatrenia -, a to práve vtedy, keď sa situácia zlepšovala. Sťažovať sa na spoločnosť predstavovalo možnosť rásť. Spokojnosť sa nenosila.

V Spojených štátoch ľavica reprezentovaná Demokratickou stranou a „dcérskymi“ hnutiami Black Life Matters a Antifa, má hysterický strach, aby sa prezidentom opäť nestal Donald Trump. Ten musí byť porazený za každú cenu, aj keby v Amerike nemal zostať kameň na kameni – zničenie ekonomiky, manipulujúce médiá, falošné informácie o Covide, cenzurovanie Trumpových spojencov na sociálnych médiách, zatváranie škôl, anarchia na ulici – nijaká cena nie je pre ňu privysoká, ak ide o porážku Trumpa. A v rámci tohto boja s ešte väčšou vervou rozducháva nepokoje vyťahujúc kartu rasizmu, ktorý vydáva za ten najväčší problém súčasnej Ameriky.

Keď nepokoje po zabití Georga Floydá vypukli, jeden americký kňaz sa vyjadril, že je zrejmé, že demonštrantom chýbali rodičia a najmä otcovia. Pri pohľade na horiace ulice amerických miest je **zlyhanie otcov evidentné**. Prejavy hnevu mohli byť vyvolané rasistickým činom, ale rozbuškou a palivom boli rozbité rodiny.

Rodiny bez otcov sú jednou z hlavných príčin súčasných sociálno-ekonomických problémov čiernych Američanov. Podľa údajov amerického sčítania ľudu v roku 2018 žili takmer dve tretiny (65 percent) čiernych detí v domácnostiach s jedným rodičom v porovnaní s približne jednou štvrtinou (24 percent) bielych detí.

Amerika namiesto Black Lives Matter (BLM) potrebuje **Black FATHERS Matter (BFM)**!

A aké sú dôsledky života bez otcov? Štatistiky ukazujú, že deti vyrastajúce bez otcov majú takmer štyrikrát vyššiu pravdepodobnosť, že budú žiť v chudobe a dvakrát väčšiu pravdepodobnosť, že predčasne ukončia školskú dochádzku. Mladí muži, ktorí vyrastali v domoch bez otcov, majú dvakrát väčšiu pravdepodobnosť, že skončia vo väzení než muži z rodín s obidvomi rodičmi.

Dievčatá vyrastajúce bez otcov majú štyrikrát vyššiu pravdepodobnosť, že v dospievaní otehotnia ako tie, ktoré vyrastajú s otcom. Čierne ženy tvoria približne 13 percent ženskej populácie, ale na umelých potratoch sa podieľajú približne 36 percentami.

K tomuto sa nedopracovali cez noc. V priebehu posledných niekoľkých desaťročí boli tradičné zásady, – to znamená prirodzený zákon, Boží zákon – ignorované a začal sa presadzovať rad vysoko pochybných individuálnych práv.

Rodinný život sa dnes ocitol vo veľkom paradoxu. Potreba otcov, ktorí by chránili svoje deti pred účinkami chaosu, anarchie a povstania **nebola nikdy väčšia**. Zároveň samotná absencia otcov je hlavnou príčinou nezákonnosti, ktorá narúša rodinný život.

Príliš veľa mužov, ktorí splodili deti, neberie vážne svoje otcovské povinnosti. **Sedemdesiat percent čiernych detí sa dnes rodí mimo manželstva.** Štatistiky v systéme trestného súdництва ukazujú, že černosi sú častejšie zatýkaní za násilné trestné činy a častejšie sú väznení.

Na druhej strane veľa čiernych lídrov presadzovalo politiku – predovšetkým kontrolu pôrodnosti a potraty – ktoré jednoznačne ublížili černochoch. Pretože „ukazovanie prstom“ získava hlasy. Povedať, že „problémom sú oni, problémom je ‚systém‘, získava hlasy. **Čnosťou sa hlasy nezískavajú. Hovoriť, že „MY to musíme zmeniť“, nezískava hlasy.**

Mnohí v Amerike si kladú aj otázku, prečo duchovenstvo všetkých rás a vyznaní mlčí o týchto záležitostiach týkajúcich sa rodiny? Kedysi sa kázalo aj o pohlavnej čistote či zdržanlivosti. Je jasné, že kázanie o tomto aspekte evanjelia neprinesie peniaze „do zvončeka“ a mnohých, vrátane mnohých katolíkov či jezuitov, bude šokovať, že **hlavným riešením rasizmu je učenie Cirkvi o rodine.**

Netreba na to mimoriadny pozorovací talent, aby sme postrehli, že bez ohľadu na rasu, osoba pochádzajúca z rozbitej rodiny sa oveľa pravdepodobnejšie bude správať asociálne než tá, ktorá pochádza z rodiny, v ktorej sú matka a otec riadne zosobášení. **A mohli by sme taktiež dodať, že pravdepodobnosť kriminálneho správania sa bude ešte nižšia, keď sa rodina doma modlí a pravidelne sa zúčastňuje bohoslužieb.** Existujú výnimky? Samozrejme, rovnako ako existujú výnimky z lekárskeho štatistik. Choroby v lekárskej systéme však neliečime na základe výnimiek a nemali by sme ani liečiť choroby v našom systéme trestného súdnictva na základe výnimiek.

Takže matka a otec zosobášení, spolu navštevujú bohoslužby, praktizujú pohlavnú čistotu a v prípade potreby prirodzené plánovanie rodiny. **Čím viac sa od toho odchyľujú, tým je rozbitých rodín viac a tým viac kriminálneho správania.** K podobným záverom prišiel aj výskum, ktorého výsledky boli zverejnené ešte v roku 2000 v kriminologickom časopise *Justice Quarterly*, podľa ktorého účasť na bohoslužbách priamo súvisí s znížením viac či menej závažných foriem trestnej činnosti.

Väzni, masoví strelci a získační príslušníci ISIS majú viac spoločného ako len to, že ide o mužov: Prevažnú väčšinu tvoria **muži, ktorí majú traumy z detstva, že vyrastali bez otca.** Ľudská prirodzenosť bola stvorená, aby v niečo verila. Mysel' neznáša vákuum. Black Lives Matter je však kult. Keď sa rodina rozpadá, človek hľadá inú skupinu. Človek chce niekam patriť. Antife ani BLM však absolútne nezáleží na životoch čiernych, ani na rodine. Veria v chaos a rozvrat Západu... čiže spoločnosti založenej na rodine, manželstve, Bohu, zákone, poriadku a úcte k jednotlivcovi.

Cirkev má ešte veľké medzery, že neučí VŠETKO, čo Ježiš učil, najmä o manželstve, ktoré **nie je to romantickou snahou o sex a príjemné potešenie**, ale sviatostnou inštitúciou spojenou s Bohom medzi jedným mužom a jednou ženou určenou na výchovu detí.

Plinio Corrêa de Oliveira povedal jasne a bez obalu: „*Medzi často **spomínanými sociálnymi riešeniami pre dnešnú spoločnosť sa vôbec nespomína pohlavná čistota.** Napriek tomu je rozhodujúca. V skutočnosti nemôže existovať trvalý spoločenský poriadok bez správne usporiadanej rodiny a dobrá usporiadaná rodina nemôže existovať, pokiaľ jej členovia nepraktizujú pohlavnú čistotu v rámci svojich životných stavov! Bez čistoty sa sociálne a politické poriadky nevyhnutne ženú do záhuby. Žiaden seriózny boj proti nepriateľom katolíckej civilizácie a ani boj za jej obnovenie nie je možný, ak táto čistota nie je jeho základným kameňom!*“

Svet neustále trápia problémy, ale odmieta **zjavné riešenia týchto problémov.** Pretože skutočné riešenia sú **v rozpore so všeobecne akceptovaným svetsko-humanistickým**

svetonázorom, ktorý väčšina ľudí na Západe vyznáva.

Existuje teda v Spojených štátoch systémový rasizmus? Určite. Nositeľom tohto rasizmu je americká ľavica, ktorá sa zo všetkých síl snaží čiernych udržať v stave večného viktimizmu, odvádza ich pozornosť od skutočnej príčiny ich problémov, keď im do omrzenia pripomína a narieka nad tým, ako im „bieli rasisti“ a celá „rasistická spoločnosť“ ubližujú. Práve tento slepý sentiment, TÁTO pliaga rasizmu najviac ubližuje čiernym Američanom a drží ich v okovách, keď nevidia, že príčinou ich biedy je únik otcov a rozpad rodiny.

Na druhej strane zasa „**Cirkev musí hovoriť o Kristovi osloboditeľovi**. Zlomil okovy zla a hriechu. Boh dáva slobodu. Ak Cirkev prestane ohlasovať slobodu, ktorú chce Boh, úplne sa minie svojím poslaním. Človek nie je vo svojej prirodzenosti dobrý. Spáchal prvotný hriech. Sloboda prichádza so zrieknutím sa tohto hriechu. Iba Boh nám môže pomôcť. Túto pravdu musí Cirkev ustavične pripomínať.“¹⁾

¹⁾ Kardinál Robert Sarah: Pane zostaň s nami, str. 269

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/za-vsetko-mozu-belosi/>